

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně: **J. Z.**
bytem X
zastoupená JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2024, č. j. PK-DSH/9905/24,

takto:

Žalobě se přiznává odkladný účinek.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2024, č. j. DOP/2077/24, Městský úřad Nepomuk zamítl námitky žalobkyně proti provedení záznamu celkem 12 bodů v bodovém hodnocení žalobkyně jako řidičky za 4 žalobkyní spáchané přestupky dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3, resp. bod 4, resp. bod 12 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, kterých se žalobkyně dopustila mezi květnem roku 2023 a březnem roku 2024 a které spočívaly v překročení nejvyšší povolené rychlosti žalobkyní v obci a mimo obec a v jejím nepřipoutání bezpečnostním pásem v průběhu jízdy. Žalobkynino odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný shora uvedeným napadeným rozhodnutím. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jejíž součástí učinila návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
2. Žalobkyně tvrdila, že pracuje jako obchodní zástupkyně společnosti Porfix. Jediný příjem má z výkonu této práce. Pozbytím řidičského oprávnění žalobkyni vznikne nenapravitelná újma spočívající ve ztrátě zaměstnání a ztrátě jediného zdroje jejích příjmů. Žalobkyně by nezískala nové zaměstnání, neboť je v rizikové věkové skupině. Žalobkyně by mohla jen těžko najít uplatnění v jiném oboru, kde by nebylo vyžadováno řidičské oprávnění. Ztráta zaměstnání je pro žalobkyni problémem i vzhledem k socioekonomické situaci v regionu, z něhož pochází. Nenapravitelná újma podle žalobkyně spočívá i v tom, že by přes ztrátu příjmů musela vynaložit finanční prostředky na případné úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění. Dále žalobkyně poukázala na možnou délku soudního řízení. Přiznání odkladného účinku žalobě dle žalobkyně nebude v rozporu s právy třetích osob ani s důležitým veřejným zájmem.
3. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, že ponechává na uvážení soudu, zda žalobě přizná odkladný účinek. Podle žalovaného přiznáním odkladného účinku žalobě nevznikne žalobkyni ani žalovanému žádná újma. Pokud soud

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobu zamítne, bude žalobkyni stejně odňato řídičské oprávnění, byť s určitým časovým odstupem. Podle žalovaného je napadené rozhodnutí zákonné i věcně správné.

4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, čj. 9 AfS 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Aby tedy žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

znamenal, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pocítoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

9. Odkladný účinek je výjimečným institutem a je tak přiznáván v menšině případů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-32). Existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-40).
10. Stran nedatovaného podání přiloženého k žalobě, v závěru opatřeného iniciálou „J.Z.“, soud předesílá, že zůstalo nezodpovězenou otázkou, zda se vůbec jednalo o tvrzení žalobkyně. I kdyby soud tuto přílohu žaloby považoval za tvrzení žalobkyně, s ohledem na její povahu pouhého nosiče žalobkyniných tvrzení by ji bylo možné hodnotit pouze jako tvrzení žalobkyně, nikoliv jako důkaz osvědčující žalobkynin tvrzené skutečnosti.
11. Žalobkyně soudu však doložila, že pracuje jako obchodní zástupce společnosti PROFIX CZ a.s. (srov. pracovní hodnocení zaměstnance ze dne 12. 6. 2024) a že v rámci výkonu své práce intenzivně využívá automobil. V průběhu května letošního roku najela žalobkyně v rámci výkonu práce zhruba 3 700 km (srov. příloha žaloby nazvaná jako *Knihy tras Základní* ze dne 8. 8. 2024). Žalobkyně tak osvědčila, že je existenčně závislá na řízení motorového vozidla. Proto ztráta řidičského oprávnění v důsledku právních účinků napadeného rozhodnutí (srov. § 123c odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích ve spojení s § 123f odst. 4 téhož zákona) znamená pro žalobkyni bezprostředně hrozící závažnou újmu. První podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě tak soud považoval za splněnou.
12. Stran druhé podmínky soud uvádí, že bylo úkolem žalovaného tvrdit, že by přiznáním odkladného účinku žalobě vznikla újma třetím osobám nebo že by jeho přiznání bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaný však žádné takové skutečnosti netvrdil, nýbrž výslovně uvedl, že ponechává na úvaze soudu, zda žalobě odkladný účinek přizná. Soudu nebylo zřejmé, že by přiznání odkladného účinku žalobě bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem nebo že by jeho přiznáním mohla vzniknout újma třetím osobám. Proto soud považoval i tuto podmínku za splněnou.
13. Protože byly kumulativně splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, jak vyžaduje § 73 odst. 2 s. ř. s., přiznal soud žalobě tímto usnesením odkladný účinek.
14. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).

15. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 2. září 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.